

gere findes der 13 paa Øerne, men kun 4 i Jylland; ved den nu foreslaaede Ordning vil der blive 5 i Jylland. Af mindre Kredse paa 8 000—9 000 Vælgere er der for Øjeblikket 4 paa Øerne og 9 i Jylland; det større jyske Tal vil blive reduceret til 6. Af Mellemkredse paa 9 000—10 000 Vælgere fandtes der før 3 paa Øerne og 12 i Jylland; det sidste Tal reduceres til 11. Af Kredse paa 10 000—11 000 fandtes der 12 paa Øerne og 11 i Jylland; det sidste forøges til 14. Det vil altsaa ses, at Øerne stadig er det Sted, hvor de største Kredse findes, medens der i Jylland er et Flertal af mindre Kredse.

Jeg skal dernæst gaa over til Spørgsmaalet om Fordelingen af Tillægsmandaterne og herom bemærke, at Hensigten med den sorte Streg var jo, foruden hvad der maatte have været af Politik deri, til lige en anden, som absolut bør og maa respekteres ved Valgmaaden, nemlig den at sikre, at hvert af de store Omraader faar det Antal Mandater, som det har folketals- og vælgertalsmæssigt Krav paa. Derfor er der ogsaa i Valgloven bestemt, at et bestemt Antal Tillægsmandater skal tilfalde henholdsvis Jylland, Øerne og Hovedstaden, men idet man fremtidig ønsker at fordele disse Tillægsmandater efter Stemmerne i det hele Land, fremkommer Nødvendigheden af at tilvejebringe en Beregningsmaade, hvorved der sikres baade Partierne og Omraaderne, hvad de har Krav paa. Ved Valgloven bestemmes det, at København skal have 12 Tillægsmandater, Øerne 14, og Jylland 20. For Partiernes Vedkommende skal det nu beregnes, hvor mange Tillægsmandater de skal have, og herom vil jeg ganske kort sige, at Beregningsmaaden er den samme som den, der er fastslaaet i den nuværende Valglov ved Fordelingen af de 3 Landstillægsmandater. Dog skal jeg tilføje, at kun Stemmetallene for Partier, der er berettigede til Tillægsmandater, foreslaas medregnet; det er af videnskabelig tekniske Grunde, dette foreslaas indført. Fremgangsmaaden er altsaa den, at ved den største Brøks Metode udregnes, hvor mange af samtlige Mandater, Kreds- og Tillægsmandater, hvert Parti har Krav paa, det undersøges, hvor mange Partierne har faaet ved Kredsvalgene, og det Parti, som har faaet tilstrækkeligt eller for mange, faar ikke Del i Tillægsmandaterne; derefter udregnes der ved den største Brøks Metode, hvilken Andel i Tillægsmandaterne de øvrige Partier har Krav paa, og endelig skal Fordelingen mellem Omraaderne finde Sted,

idet Loven har fastsat, hvor mange Tillægsmandater der skal være paa hvert Omraade, og Beregningen har vist, hvor mange Tillægsmandater i alt hvert Parti skal have. Ærede Medlemmer, som har matematiske Forudsætninger og Lyst til at syse med matematiske Problemer — jeg personlig har ingen af Delene —, skal jeg tillade mig at henvise til Tillæg B. Spalte 2467—92 i Aargangen 1913—14 og Bilagene til nærværende Lovforslag. Der paavises det, hvorledes man ved en matematisk Metode, som benævnes de mindste Kvadraters Metode, vil kunne gøre Fordelingen af Tillægsmandater paa Partier og Omraader saa nøjagtigt rigtig som overhovedet muligt, og saaledes at kun en eneste Løsning er den rigtige. Men denne Metode vil sikkert ikke nogen, der savner matematiske Forudsætninger, kunne forstaa, og Valgloven kræver selvfølgelig, at Befolkningen skal kunne følge alle de Beregninger, der foregaar, selv om disse som Tillægsmandaternes Beregning foregaar i et Ministerium. Derfor foreslaas det at anvende en anden Metode, der, efter hvad Matematikerne har undersøgt og erklæret, vil føre til i alt væsentligt det samme Resultat som denne de mindste Kvadraters Metode: Man tager hvert af Partiernes samlede Stemmetal i hvert Omraade og behandler dem som Lister og foretager mellem disse forskellige Lister for hvert Parti i hvert Omraade en Art Listevalg. Vi kender Listevalgmetoden fra vore almindelige kommunale Valg og fra Valgene i Hovedstaden, hvorved man tilvejebringer Kvotienter, som i Rækkefølge giver de forskellige Lister, hvad de har Krav paa. Det er dette, der nu etableres. Saa mange Kvotienter, som de vedkommende Partier allerede i Omraadet har faaet Kredsmandater for, gaar ud, og det er de efterfølgende højeste Kvotienter, som derefter i hvert Omraade giver hvert Parti, hvad de skal have. En saadan Fordeling findes fremstillet i Tabel 8 i Bemærkningerne til Lovforslaget. Jeg skal kun eksempelvis anføre, at der her er lagt til Grund Valget 1918, som man tænker sig det opløst i de forskellige Partier. Der er derefter ikke tildelt Tillægsmandater til Venstre, som paa Forhaand har faaet tilstrækkelig mange Mandater ved Kredsvalgene. Derefter er Mandaterne altsaa tildelt i Omraaderne til de største Kvotienter. Jeg skal kun til Vejledning anføre, at de første Tillægsmandater efter Metoden falder saaledes, at idet de Radikale ikke har faaet noget